

Чому мати багато іграшок- це погано?

Не задаровуйте своїх дітей іграшками. Їх надмірна кількість дуже шкодить. Ось чому...

У дівчинки з 1970-х було всім ляльок. Кожна лялька прожила з нею її дитинство. У кожної було своє ім'я, яке дівчинка може згадати навіть через 40 років. Ляльки були її дочками. Вона спілкувалася з ними як з живими. Дітям взагалі властиво оживляти свої іграшки. Дівчинка годувала ляльок вранці, а ввечері вкладала спати. У кожної ляльки був свій характер. Кожну вона по-своєму любила. І навіть коли у ляльки Зіни відірвалася гумова рука, вона прибинтувала її до тулуба і продовжувала з нею бавитись. Лялька – з обмеженими можливостями. Так буває. Це не привід розлучатися з нею. Це привід ставитися до неї ще дбайливіше. Періодично потрібно було прати лялькам одяг. А на зиму шити пальта.

У дівчинки з нашого часу – понад тридцять ляльок. Вона не пам'ятає всіх їхніх імен. Вона забуває про існування деяких. Потім випадково знаходить в купі інших іграшок: «О! Так у мене ще й така є! »

Вона не думає, що треба відшити ляльці теплий одяг. Якщо захочеться пограти лялькою, яка одягнена в теплу куртку, вона попросить купити ляльку в теплій куртці. А брудне плаття або зламана рука – це привід викинути її і купити нову ляльку. Хоча, нову ляльку можна купувати і без приводу. Бабуся, наприклад, в гості з порожніми руками не ходить. Вона щоразу щось приносить. Якусь недорогу іграшку. Розвага на день. Пограти і забути. Настільки закріпилася традиція, що дитина вже не уявляє, що бабуся може прийти без іграшки. Тому при зустрічі говорить не «Як справи?», а «Що ти мені принесла?» Цінність з спілкування змістилася в бік споживання.

Здавалося б, що в цьому поганого? Що більше, то краще. Хіба не так? А пам'ятаєте казку «Цветик семицветик»? Епізод, коли дівчинка загадала, щоб всі іграшки світу були у неї. Вона дуже швидко пошкодувала про своє бажання. Адже це виявилось більша проблема, ніж радість.

Недоліки різноманіття іграшок:

Відсутність ощадливості й акуратності

Немає сенсу берегти іграшки, якщо батьки куплять нові. Швидше зламаю – швидше нова з'явиться.

Відсутність прихильності

Все частіше популярна порада: «Для полегшення адаптації візьміть з собою улюблену іграшку», а психологи чують від батьків: «У нашої

дитини немає улюбленої іграшки». Складно мати улюблену іграшку, якщо майже чи не щодня з'являється нова. Тим часом, піклуючись про улюблену іграшку, дитина вчиться піклуватися про себе, коли поруч немає батьків. Через відносини з іграшками закладається модель

відносин з людьми. Якщо іграшки не цінуються, якщо швидко замінюються на нові, то цінність відносин теж буде невисокою. Стійкі зв'язки замінюються численними новими знайомими.

Складно привчати до порядку

Іграшок повинно бути стільки, щоб їх легко було прибрати. Кілька іграшок легко підняти і розставити по місцях. Півсотні іграшок дитині складно прибрати. Фізично важко.

Складно зробити сюрприз

У дитини, яка має все, менше приводів для радості. Всім же зрозуміло, що морозиво раз на

місяць смачніше, ніж морозиво, яке дитина їсть щодня. Настає пересичення. З іграшками так само. Це здається парадоксальним: що більше іграшок, то менше радості. Емоції на чергову іграшку вже не такі сильні.

Відсутність цінності

Часто нова іграшка купується, щоб не було скиглення дитини. Простіше купити, ніж вислуховувати істерики. Тим паче, це не така велика сума, а свої нерви дорожче. Так з'являється десятий робот або п'ятнадцята конячка-поні. Коли ми абсолютно ні в чому не відмовляємо дитині, ми не вчимо її отримувати відмову, і не вчимо мріяти. Іграшка, яку дитина довго чекала, на яку збирала і, можливо, в чомусь іншому собі відмовляла заради цієї іграшки, набагато цінніша, ніж та, яку їй придбали на першу вимогу. Цінна і у виховному плані теж. Вона навчалася чекати, навчалася розставляти пріоритети і планувати покупку.

Автор Ганна Бикова

Джерело <http://simya.com.ua/ne-kupujte-dityam/>